

Î N C H E I E R E

19 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul – Svetlana Filincova

Judecătorii –

Iurie Bejenaru, Maria Ghervas

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de BC „Unibank” SA,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a BC „Unibank” SA, în proces de lichidare, către Inspectoratul Fiscal Principal de Stat cu privire la anularea deciziei IFPS nr. 195 din 24.09.2015,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de BC „Unibank” SA, prin reprezentantul Iulian Țurcan, și menținută hotărârea Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău din 25 aprilie 2016,

c o n s t a t ă :

La 17.12.2015, BC „Unibank” SA, în proces de lichidare, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău privind anularea deciziei nr. 195 din 24.09.2015, invocând că prin decizia din data enunțată asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către BC „Unibank” SA, în proces de lichidare, s-a dispus aplicarea amenzii în mărime de 3297920,27 de lei, în temeiul art. 253 alin. (7) Cod fiscal, pentru prezentarea informației neautentice pentru anul 2013, privind rulajul efectuat pe conturile bancare deschise la bancă, prevăzute de art. 226¹¹ alin. (5) Cod fiscal, a persoanei fizice, menționate în actul de control nr. - 672377 din 10.07.2015 și suplimentul nr. 3-551431 din 31.07.2015.

Decizia de aplicare a sancțiunii a fost motivată prin faptul că, în documentul prezentat de BC „Unibank” SA, în proces de lichidare, (Informația prezentată de instituția financiară - Anexa nr. 2 la Ordinul IFPS nr. 16 din 14.01.2013) pentru anul 2013, care a fost înscrisă în sistemul informațional al Serviciului Fiscal de Stat și a fost prezentat la data de 11.02.2014, la însumarea datelor aferente persoanei fizice, menționate în actul de control nr. 5-672377 din 10.07.2015 și suplimentul nr. 3-551431 din 31.07.2015, privind rulajele pe toate tipurile de conturi, pentru mijloacele bănești ieșite din cont (col. 13 din Informație), a fost indicată suma de 9593010,00 de lei în locul sumei de 42572212,70 de lei, diferența constituind 32979202,70 de lei. Din cauza acestei diferențe, băncii i-a fost aplicată o amendă în

mărime de 10% din această sumă.

În Actul de control nr. 3-551431 din 31 iulie 2015, emis supliment la actul de control 5-672377 din 10 iulie 2015, care a stat la baza emiterii Deciziei IFPS nr. 195 din 24.09.2015, a fost menționat faptul că, la verificarea informației prezentate de către Bancă, specialiștii ÎS „Fiscservinform” au constatat că stocarea informației eronate în SIA „CISI” a fost cauzată de indicarea greșită de către BC „Unibank” SA, a tipului de date („text” în loc de „number”) în coloanele 8, 12 și 13 din fișierul excel. Astfel, nu a fost respectată procedura de completare a fișierului excel în conformitate cu „Instrucțiunea de utilizare”.

Conform prevederilor actelor normative în vigoare, entitățile raportoare urmează să prezinte în adresa organului fiscal informația prevăzută de art. 226¹¹ Cod fiscal, prin metoda „Fișier XML”. Doar pentru instituțiile financiare care prezintă informațiile nu prin metoda „Fișiere XML” ci prin metoda „Fișiere Excel”, a fost creat un convertor, care funcționează în felul următor: utilizatorul încarcă un fișier Excel și dacă fișierul este completat corect, atunci sistemul automat efectuează convertirea datelor din fișierul Excel în fișierul XML.

În caz contrar, în opinia reclamantului, dacă datele erau introduse în fișierul Excel în mod greșit, sistemul urma să refuze acceptarea, convertirea și stocarea lor în SIA „CISI” cu informarea Băncii despre erorile admise. Deoarece datele au fost acceptate de sistem, Banca a considerat că fișierul Excel a fost completat corect, iar responsabilitatea acceptării datelor în această variantă aparține sistemului și nu poate fi imputată Băncii.

Anume pe acest motiv, BC „Unibank” SA, prin Decizia IFPS contestată, a fost absolvită de răspundere pentru inexactitățile din col. 12 „suma mijloacelor bănești intrată în cont” a informației prezentate.

Chiar dacă se admite că fișierul de tip „Excel”, prezentat la 11.02.2014, nu conține informații complete la capitolul „ieșiri din cont” (col. 13), însă chiar și în cazul dacă fișierul de tip „Excel” ar fi fost completat cu date corecte, în urma convertirii acestuia în fișierul de tip „XML” ar fi rezultat un fișier cu date incorecte, deoarece la întocmirea fișierului inițial BC „Unibank” SA a indicat greșit tipul de date („text” în loc de „number”), iar sistemul SIA „CISI” nu lansează o înștiințare de eroare în acest caz, fapt confirmat și prin Raportul de constatare tehnico-științifică din 21.08.2015, întocmit de Secția Examinări Informaționale, Fonoscopice a Direcției tehnico-criminalistice și Expertize Judiciare Centru a CTCEJ al IGP al MAI.

La 20.10.2015, BC „Unibank” SA, în proces de lichidare, a înaintat IFPS o contestație împotriva Deciziei nr. 195 din 24.09.2015, care a fost respinsă de IFPS, prin Decizia nr. 198 din 18.11.2015.

Ca urmare, reclamantul a solicitat recunoașterea ca ilegală și anularea Deciziei Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 195 din 24.09.2015 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către BC „Unibank” SA, în proces de lichidare.

Pe parcursul examinării cauzei, reclamantul și-a majorat pretențiile, solicitând pe lângă recunoașterea ilegală și anularea Deciziei Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 195 din 24.09.2015 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către BC „Unibank” SA, în proces de lichidare, și anularea Deciziei Inspectoratului

Fiscal Principal de Stat nr. 198 din 18.11.2015 pe marginea contestației nr. 0815/10515 din 20.10.2015 a BC „Unibank” SA, în proces de lichidare, împotriva Deciziei nr.195 din 14.09.2015, emisă de către Inspectoratul Fiscal Principal de Stat.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 25.04.2016, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30.11.2016, cererea de chemare în judecată înaintată de BC „Unibank” SA, în proces de lichidare, a fost respinsă, ca nefondată.

La 07.02.2017, BC „Unibank” SA, în proces de lichidare, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30.11.2016, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei nominalizate și a hotărârii Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 25.04.2016, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel a examinat cauza cu încălcarea gravă a prevederilor art. 373 CPC, prin care instanța se obligă să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

La 14.04.2017, reprezentantul Inspectoratului Fiscal Principal de Stat, Valeria Nedelea a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat de a considera inadmisibil recursul declarat de BC „Unibank” SA, în proces de lichidare.

Studiind materialele dosarului în raport cu temeiurile invocate în cererea de recurs și referință, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către BC „Unibank” SA, în proces de lichidare, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Verificând prin prisma normele de drept citate, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul BC „Unibank” SA, în proces de lichidare, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, deoarece recurenta nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, ci a formulat doar critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Această situație indică la caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanțele de judecată, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului. Or, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor recurate.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Față de cele indicate, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, iar în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

Sub acest aspect, Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991*), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul, declarat de BC „Unibank” SA, în proces de lichidare, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către BC „Unibank” SA, în proces de lichidare.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas